

वा० रा०

॥ ७८ ॥

तस्यावलेपनमितिसंधिरार्षः ॥ अवलेपनं स्वस्यापिस्रोतसा अभिभवनचिंतारूपं गव्यं ॥ ६ ॥ तिरोभावयितुं जटामंडले तिरोधानेन अभिभूतां कर्तुं ॥ ७ ॥ जटामंडलेन गङ्गरे दुः
प्रवेशे निर्गमेयत्नमास्थितापि महींगंतुं नाशक्रोदित्यन्वयः ॥ ८ ॥ नैवेति ॥ जटामंडलं भ्रांत्वा प्रांतमागतापि अंततः तस्यांतभागतोपि निर्गमनलेभे प्रांतभागे पितन्मध्यत्वभ्रम
स्य मायया भगवतोत्पादनात् ॥ यद्यपि ब्रह्मैव मायया गंगाजलरूपमिति पुराणेतिहासादिषु प्रसिद्धं ॥ तस्य चाहं ममेत्यभिमानहीनस्यायमहंकारः शिवस्य च तादृशस्य तत्पराभ
वाहंकारोऽत्यंतमनुचितस्तथा तादृश्या गंगायाः प्रांतभागे मध्यत्वभ्रमोप्यत्यंतमनुचितः ॥ अतएवोक्तमन्यत्र ॥ परमात्मा शिवोऽन्यस्तस्मादन्याच जाङ्गवी ॥ इतियः सेवते गंगां न स

विशाम्यहं हि पातालं स्रोतसा गृह्यशंकरं ॥ तस्यावलेपनं ज्ञात्वा क्रुद्धस्तु भगवान्हरः ॥ ६ ॥ तिरोभावयितुं बुद्धिं च क्रेत्रिनयनस्तदा ॥ सा तस्मि
न्यतिता पुण्या पुण्ये रुद्रस्य मूर्धनि ॥ ७ ॥ हिमवत्स्थिति मेराम जटामंडलगङ्गरे ॥ सा कथंचिन्महींगंतुं नाशक्रोद्यत्नमास्थिता ॥ ८ ॥ नैव
सानिर्गमनलेभे जटामंडलमंततः ॥ तत्रैवावभ्रमदेवी संवत्सरगणान्वहून् ॥ ९ ॥ तामपश्यत्पुनस्तत्र तपः परममास्थितः ॥ स तेन तोपित
श्चासीदत्यंतं रघुनंदन ॥ १० ॥ विससर्ज ततो गंगां हरो विंदुसरः प्रति ॥ तस्यां विसृज्य मानायां सप्तस्रोतां सिज्जिरे ॥ ११ ॥ ह्यादिनीपा
वनोच्चैव नलिनी च तथैव च ॥ तिस्रः प्राचीं दिशं जग्मुर्गंगाः शिवजलाः शुभाः ॥ १२ ॥ सुचक्षुश्चैव सीता च सिंधुश्चैव महानदी ॥ तिस्रश्चै
तादिशं जग्मुः प्रतीचीं तु दिशं शुभाः ॥ १३ ॥ सप्तमी चान्वगात्तासां भगीरथ रथं तदा ॥ भगीरथोऽपिराजर्षिर्दिव्यं स्यंदनमास्थितः ॥ १४ ॥

मोक्षस्य भाजनमिति ॥ तथापि लोलामात्रत्वादोषः ॥ शिवविष्णोः परस्परमुपास्योपासकभाववदिति बोध्यम् ॥ तर्हि किंकृतवती तत्राह ॥ तत्रैवेति ॥ अवभ्रमत् ॥ आर्षत्वा
त्सन्वदित्वं ॥ ९ ॥ अथ तां जटाटवीं तिरोहितां गंगां भगीरथः अपश्यत् ॥ पुनश्च तत्र तस्यानिविपये हरमुद्दिश्य परमैतप आस्थितः ॥ सहरः तेन तपसा ॥ १० ॥ ततस्तुष्टः
सन्हरः विंदुसरः प्रति हिमवत्स्थित ब्रह्मनिर्मितसरोविशेषं प्रति गंगां विससर्जत्यन्वयः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ एतेन भगीरथतपोहेतुकं त्रिपथगमनमुक्तं ॥ अथ चरितप्रश्नो
त्तरमाह भगीरथोपीति ॥ १४ ॥

वा० कां०

॥ ७८ ॥